

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju.“ (Mk 16,15)

Jevanđelje po Marku beleži poslednje reči Vaskrslog Isusa u njegovom jedinom javljanju apostolima.

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju.“ (Mk 16,15)

Jevanđelje po Marku beleži poslednje reči Vaskrslog Isusa u njegovom jedinom javljanju apostolima.

Oni su za stolom, kao što smo ih često viđali zajedno sa Isusom i pre njegove muke i smrti, ali ovoga puta mala zajednica obeležena je neuspehom: ostalo ih je jedanaest, umesto početnih dvanaest za koje je Isus želeo da budu sa Njim. Uz to, u času kad je bio razapet na krst neko ga se odrekao, a mnogi su pobjegli.

U ovom poslednjem susretu, Vaskrsli im zamera da su im srca zatvorena za reči onoga koji im je svedočio o vaskrsenju^[1]. Istovremeno ipak ostaje pri svom izboru: uprkos njihovim slabostima, ponovo im prenosi najavu Jevanđelja, te Radosne vesti koja je On sam, svojim životom i svojim rečima.

Posle ovog svečanog govora, Vaskrsli se vraća Ocu, ali istovremeno i „ostaje“ sa učenicima, potvrđujući njihovu reč čudesnim znacima.

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju.“

Zajednica koju je Isus poslao da nastavi Njegovu misiju nije grupa savršenih, već ljudi koji su pre svega pozvani da „budu“ sa Njim^[2], da iskuse njegovo prisustvo i njegovu strpljivu i milosrdnu ljubav. Zatim, upravo posle tog iskustva, oni su poslani da „svakom stvorenju objavljuju“ ovu Božiju blizinu.

Ali uspeh misije svakako ne zavisi od ličnih sposobnosti, već od prisustva Vaskrslog koji poverava sebe samog svojim učenicima i zajednici vernika, u kojoj Jevanđelje raste u meri u kojoj se živi i objavljuje^[3].

Dakle, ono što mi kao hrišćani možemo da uradimo je da vapimo ljubav Božju svojim životom i rečima, izlazeći iz nas samih sa hrabrošću i velikodušnošću, da ponudimo svima, sa delikatnošću i poštovanjem, blaga Vaskrslog koja otvaraju srca nadi.

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju.“

Radi se o tome da uvek svedočimo o Isusu, a nikada o sebi; zaista, od nas se traži da se „odrekemo“ sebe, da se „smanjimo“ da bi On mogao da raste. U sebi treba da napravimo mesta za snagu Njegovog Duha, koji nas gura ka bratstvu: „[...] Moram da sledim Duha Svetoga koji me, kad god sretnem brata ili sestru, čini spremnim da se 'učinim jedno' sa njim ili njom, da im savršeno služim; to mi daje snagu da ih volim pa čak i ako su kojim slučajem neprijatelji; Duh Sveti koji obogaćuje moje srce milosrđem da znam da praštam i da mogu da razumem njihove potrebe; to me čini revnim u komuniciranju, kada za to dođe vreme, najlepših stvari u mojoj duši. [...] Kroz moju ljubav se otkriva i prenosi ljubav Isusova. [...] Sa

ovom ljubavlju Božjom u svom srcu i zarad nje možemo stići daleko, i svoje otkriće podeliti sa mnogim drugim ljudima [...] sve dok drugi, slatko ranjen ljubavlju Božijom u nama, ne poželi da 'učini sebe jedno' sa nama, u međusobnoj razmeni pomoći, ideala, projekata, naklonosti. Tek tada ćemo moći da progovorimo, i to će biti dar, u uzajamnosti ljubavi."[\[4\]](#)

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju.“

„Svakom stvorenju“: to je perspektiva koja nas čini svesnim naše pripadnosti velikom mozaiku svega Stvorenog, a na šta smo danas posebno osetljivi. Mladi ljudi su često na čelu ovog novog puta čovečanstva; po stilu Jevanđelja potvrđuju činjenicama ono što saopštavaju rečima.

Robert, sa Novog Zelanda, deli svoje iskustvo na veb-sajtu[\[5\]](#): „Aktivnosti koje su u toku na našoj teritoriji podržavaju obnovu luke Porirua u južnom delu regiona Velington, Novi Zeland. Ova inicijativa je uključila lokalne vlasti, katoličku zajednicu Maora i lokalno pleme. Naš cilj je da podržimo ovo pleme u želji da predvodi restauraciju luke, obezbedi da voda bude čista i omogući sakupljanje školjki i redovan ribolov bez straha od zagađenja. Ove inicijative su bile uspešne i stvorile su istinski duh zajednice.

Izazov je izbeći da ovo bude samo prolazan slučaj i održavati dugoročni program koji donosi pomoć, podršku i zaista postiže promene na terenu.

Leticija Magri

[\[1\]](#) Up Mk 16, 9-13.

[\[2\]](#) Up. Mk 3, 14-15.

[\[3\]](#) Drugi Vatikanski koncil, Dogmatski ustav o božanskom otkrovenju *Dei Verbum*, br. 8.

[\[4\]](#) K. Lubik, Reč života za jul 2003, *Reči života*, Fabio Čardi, Dela Kjare Lubik, Novi Svet, Rim 2017, strana 691 - 692

[\[5\]](#) Integralni tekst ovog i drugih iskustava dostupnih na više jezika na sajtu <http://www.unitedworldproject.org/workshop>.